

Ieškovė, apeliantė ir kita kasacinio proceso šalis: ON

Prejudiciniai klausimai

1. Ar oro vežėjui, kuris pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 (Oro transporto keleivių teisių reglamentas) ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies b punktą privalo teikti pagalbą pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalies b punktą, remiantis šiuo reglamentu taikoma atsakomybė už keleivio patirtą žalą dėl sužalojimo, kurį keleivis patyrė dėl oro vežėjo pasiūlyto viešbučio darbuotojų aplaidumo?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar oro vežėjo prievolė pagal Reglamento (EB) Nr. 261/2004 9 straipsnio 1 dalies b punktą apsiriboja tarpininkavimu dėl viešbučio keleiviui ir apgyvendinimo išlaidų apmokėjimu, ar ši oro vežėjo prievolė apima patį apgyvendinimą?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2019 m. liepos 12 d. Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A/Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Byla C-535/19)

(2019/C 328/29)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa (Senāts)

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: A

Kita kasacinio proceso šalis: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Prejudiciniai klausimai

1. Ar turi būti laikoma, kad „ligos išmokos“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies a punktą, apima valstybines sveikatos priežiūros paslaugas?
2. Jeigu Teisingumo Teismo atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas: ar valstybės narės, remdamosi Reglamento Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsniu ir Direktyvos 2004/38 ⁽²⁾ 24 straipsniu, kad išvengtų neproporcingai daug prašymų skirti socialines išmokas, numatytas siekiant užtikrinti sveikatos priežiūrą, gali atsisakyti skirti tokias išmokas, kurios skiriamos jos piliečiams ir darbuotojo statusą turinčio Sąjungos piliečio šeimos nariams, esantiems tokioje pačioje situacijoje, Sąjungos piliečiams, kurie šiuo momentu neturi darbuotojo statuso?
3. Jeigu Teisingumo Teismo atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas: ar valstybės narės, remdamosi Reglamento Nr. 883/2004 18 ir 21 straipsniais ir Direktyvos 2004/38 24 straipsniu, kad išvengtų neproporcingai daug prašymų skirti socialines išmokas, numatytas siekiant užtikrinti sveikatos priežiūrą, gali atsisakyti skirti tokias išmokas, kurios skiriamos jos piliečiams ir darbuotojo statusą turinčio Sąjungos piliečio šeimos nariams, esantiems tokioje pačioje situacijoje, Sąjungos piliečiams, kurie šiuo momentu neturi darbuotojo statuso?

4. Ar tokia situacija, kai Europos Sąjungos piliečiui, įgyvendinančiam savo teisę laisvai judėti, atsisakoma pripažinti teisę gauti iš valstybės biudžeto finansuojamas sveikatos priežiūros paslaugas visose atitinkamose valstybėse narėse, atitinka Reglamento (EB) Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies e punktą?
5. Ar tokia situacija, kai Europos Sąjungos piliečiui, įgyvendinančiam savo teisę laisvai judėti, atsisakoma pripažinti teisę gauti iš valstybės biudžeto finansuojamas sveikatos priežiūros paslaugas visose atitinkamose valstybėse narėse, atitinka Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 18 straipsnį ir 20 straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnį?
6. Ar gyvenimo šalyje teisėtumas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2004/38 7 straipsnio 1 dalies b punktą, turi būti suprantamas taip, kad jis suteikia asmeniui teisę prisijungti prie socialinės apsaugos sistemos, ir taip pat ta prasme, kad jis gali būti priežastimi, dėl kurios jam gali būti neleidžiama prisijungti prie socialinės apsaugos sistemos? Konkrečiai šioje byloje, ar tai, jog pareiškėjas turi visavertį sveikatos draudimą, kuris yra viena iš numatytų teisėto gyvenimo šalyje, kaip tai numatyta Direktyvoje 2004/38, sąlygų, gali pateisinti atsisakymą jį įtraukti į iš valstybės biudžeto finansuojamą sveikatos priežiūros sistemą?

-
- (¹) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72).
- (²) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46).

**2019 m. liepos 15 d. Landgericht München I (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale
Bundesverband e.V./Telefonica Germany GmbH & Co.OHG**

(Byla C-539/19)

(2019/C 328/30)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht München I

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Atsakovė: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento (ES) Nr. 531/2012 (¹) 6a straipsnį ir 6e straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad 2017 m. birželio 15 d. judriojo ryšio paslaugų teikėjai turi visiems vartotojams automatiškai taikyti reguliuojamą tarifą pagal Reglamento (ES) Nr. 531/2012 6a straipsnį, nepriklausomai nuo to, ar iki tol vartotojai turėjo reguliuojamą tarifą arba individualius poreikius atitinkantį, vadinamąjį alternatyvų tarpinclinio ryšio tarifą?

(¹) 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarpinclinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Europos Sąjungoje (OL L 172, 2012, p. 10), su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2015/2120 (OL L 310, 2015, p. 1).